

ת"פ 24894/09/12 - המאשימה - מדינת ישראל נגד עיסם רמדאן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 24894-09-12 מדינת ישראל נ' עוסי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות עוה"ד
איריס מוריץ

נגד
הנאשם עיסם רמדאן ע"י עוה"ד איתי בר
עוז

גזר דין בעניין נאשם 2

כתב האישום

1. כנגד הנאשם שבפני (להלן: **הנאשם**) ונאשם נוסף בשם מחמד עוסי (להלן: **עוסי**) הוגש כתב אישום, אשר תוקן בעקבות הסדר טיעון שאליו הגיעו הצדדים ובמסגרתו שני הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן. עוסי הורשע בביצוע של העבירות הבאות: תקיפת סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. הנאשם הורשע בביצוע של העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עוסי התגורר בשכנות למשפחת המתלוננים בבניין דירות השוכן בתחומי העיר לוד (להלן: **הבניין**). ביום 2.9.10, בשעות הצהריים, התגלע סכסוך בין עוסי לבין משפחת המתלוננים, אשר מקורו בחוסר שביעות רצונם של בני משפחת המתלוננים מכך שעוסי שבר את המנעול אשר היה מותקן על גבי שער החצר בבניין.
3. בהמשך למתואר לעיל, בשעה 17:00 או בסמוך לכך, התפתח דין ודברים בין עוסי לבין משפחת המתלוננים. במהלך דין ודברים זה, בעוד אחד ממשפחת המתלוננים (להלן: **המתלונן**) משוחח עם עוסי מחלון דירתו, אמר עוסי למתלונן כי יתלה אותו מהחלון וקרא לו לרדת לחצר הבניין. עת ירד המתלונן לחצר הבניין, פנה אליו עוסי ואחז בידיו, דחף את גופו והיכה בפניו.

4. בהמשך למתואר לעיל, הגיע הנאשם לחצר הבניין ואיים על המתלונן באומרו שיפוצץ את השכונה. כמו כן, במהלך האירוע הוציא הנאשם מכיסו סכין "יפנית". בעקבות תקיפתו של המתלונן על ידי עווסי נזקק המתלונן לקבלת טיפול רפואי בשל מיחושים שחש בראשו, בעינו ובבית החזה.

הסכמה לגבי עונשו של עווסי והעדר הסכמה לגבי עונשו של הנאשם

5. עווסי היה נעדר עבר פלילי. המאשימה הגיעה עימו להסדר טיעון לפיו בעקבות הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן והרשעתו בדין בעבירות שיוחסו לו, המאשימה תעתור לעונשים הבאים: מאסר על תנאי, תשלום פיצוי למתלוננים וקנס. לפיכך, ביום 25.5.15 ניתן גזר הדין בעניינו של עווסי, הכל בהתאם לרכיבי הענישה שעליהם הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, ולכן נדון לעונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין לא יבצע עבירת אלימות.

ב. קנס בסך 200 ₪ או יום אחד מאסר תמורתו.

ג. פיצוי לאימו של המתלונן בסך של 500 ₪.

ד. פיצוי למתלונן בסך של 500 ₪.

6. בכל הנוגע לנאשם שבפני, לא היתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש והצדדים טענו באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

7. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר עולים ממנו הפרטים הבאים, בתמצית:

א. הנאשם בן 40 שנה, נשוי ואב לשמונה ילדים בגילאי שנתיים עד 21 שנים.

ב. הנאשם עובד מזה כעשרה חודשים כמנהל מסגריה ומתפקד במישור התעסוקתי בצורה תקינה מזה מספר שנים.

ג. הנאשם אינו רואה צורך בקשר טיפולי עם שירות המבחן ועל כן אינם רואים צורך להעמידו בצו מבחן.

ד. לנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה ושירות המבחן המליץ להאריכו ולהטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

עבר פלילי

8. לנאשם 7 הרשעות קודמות וזאת בגין עבירות רכוש, אלימות והחזקת סכין, הכל כמפורט ברישום הפלילי (ת/9). בנוסף, תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי של שישה חודשים ואשר ניתן במסגרת ת"פ 2205/07 ע"י בית המשפט השלום בחיפה ביום 28.1.08. באותו עניין הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת סכין שלא כדין. מאסר על תנאי זה הינו בר הפעלה במקרה שבפני (להלן: **המאסר על תנאי**).

טענות המאשימה

9. המאשימה טענה שיש להפעיל את המאסר המותנה ואף להוסיף לו עונש נוסף במצטבר וכי לא ניתן לעשות גזירה שווה בין עוסי לבין הנאשם, וזאת לאור העובדה שלנאשם עבר פלילי קודם וכן מאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגדו, וזאת להבדיל מעוסי שהיה נעדר עבר פלילי קודם.

טענות הנאשם לעניין הארכת המאסר המותנה

10. בא כוח הנאשם טען את הטענות הבאות לגבי גזר הדין שניתן ע"י בית המשפט השלום בחיפה: ראשית, הנאשם לא היה מיוצג באותו הליך; שנית, במהלך הטיעונים לעונש הנאשם טען שהסכין שהוחזקה היא סכין "יפנית" שעמה הוא נוהג לחתוך סיליקון ובעת שנחקר טען שהיא משמשת אותו לעבודה. ללמדך, שמדובר בהחזקה כשרה; שלישית, מן הראוי היה שבית המשפט יורה על מינוי סנגור על מנת שייצגו בהליך זה ויתכן שאם הדבר היה נעשה, והיו נשמעות הראיות, יתכן ולא היה תלוי ועומד כנגדו כיום מאסר על תנאי כלשהו; רביעית, בנסיבות אלה, יש להאריך את תוקפו של המאסר על תנאי שניתן באותו גזר דין משיקולים של צדק.

11. בא כוח הנאשם הוסיף וטען שיש להאריך את המאסר על תנאי גם מסיבות נוספות: ראשית, הנאשם הינו מפרנס יחיד של בני ביתו והפעלת המאסר המותנה תביא להוצאתו ממעגל העבודה ואף פיטוריו ממקום עבודתו הנוכחי; שנית, עיקרון האחידות בענישה בינו לבין עוסי מחייב שההליך הפלילי לגבי שניהם יסתיים במאסר מותנה, וזאת לא כל שכן לאור העובדה שעוסי היה דמות מרכזית באירוע נשוא כתב האישום והנאשם הגיע לבניין רק בשלב מתקדם של האירוע ולא היה נוכח בתחילתו.

12. טענותיו של בא כוח הנאשם כלפי גזר הדין של בית משפט השלום בחיפה דינן להידחות. מדובר בגזר דין חלוט וסופי ואין מקום לדון בטענות שהועלו בדבר פגמים שנפלו בו, וזאת לא כל שכן לאור העובדה שלא הוגש ערעור על ידי הנאשם על גזר הדין. בנוסף, אין סמכות לערכאה זו לדון בשאלות ספקולטיביות כגון מה היה קורה אילו התמנה סנגור עבור הנאשם באותו הליך.

13. הכלל הוא שמי שנדון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית משפט על הפעלת המאסר על תנאי (סעיף 55(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977). עם זאת, סעיף 56(א) לחוק העונשין מורה כדלקמן:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שירשמו, על הארכת תקופת התנאי או חידושה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים **אם שוכנע בית משפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי**".

(ההדגשה לא במקור)

14. עובדת היותו של הנאשם אב לילדים וכי קיים חשש שיפוט ממוקדם עבודתו, היה ויפועל המאסר המותנה, אינן נסיבות חריגות, כשלעצמן, שיכולות להצדיק היזקקות לחריג בדבר הארכת המאסר המותנה.

15. יתר על כן, אין לקבל את הטענה כי עיקרון האחידות בענישה בין הנאשם לבין עוסי, יש בו בכדי להצדיק את הארכת המאסר המותנה, וזאת מאחר וקיימים הבדלים משמעותיים בין הנאשם לבין עוסי:

א. לעוסי לא היה עבר פלילי קודם, ובעוד שלנאשם יש 7 הרשעות קודמות.

ב. הנאשם הורשע בעבירה נוספת של החזקת סכין שלא כדין שלא יוחסה לעוסי.

ג. אילו לעוסי היה מאסר מותנה קודם אשר היה מוארך על ידי בית המשפט במסגרת הסדר טיעון, ברור שעיקרון האחידות בענישה היה מחייב להאריך את המאסר המותנה של הנאשם. בפועל, הדברים אינם כך.

סיכום

16. אשר על כן, הבקשה של הנאשם להאריך את המאסר המותנה, נדחית. יחד עם זאת, יש לתת משקל מסוים לעיקרון האחידות בענישה על ידי הקלה בעונשו של הנאשם באופן הבא:

א. לאחר הפעלת המאסר המותנה תינתן לנאשם הזדמנות לבצעו בעבודות שירות ולא בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. על מנת לאפשר לנאשם לבצע עבודות שירות, אין להשית עליו עונש מאסר בפועל נוסף, וזאת לאור העובדה שהמאסר על תנאי אורכו 6 חודשים, קרי התקופה המקסימאלית האפשרית לריצוי בדרך של עבודות שירות

ג. הקנס והפיצוי שיוטלו על הנאשם יהיו זהים לאלה שהוטלו על עוסי.

17. המסלול העונשי שהתוויתי לעיל מבטא את האיזון הראוי בין העונש שהושת על עוסי לבין העונש שיש להשית על הנאשם, תוך התחשבות במשותף ובשונה שבין השניים.

18. לאור האיזון בעונש בין הנאשם לבין עוסי, כפי שתיארתי לעיל, לא מצאתי צורך לקבוע את מתחם העונש ההולם. יובהר, שבכל מקרה, בעת גזירת הדין, לקחתי בחשבון לקולא את נסיבותי האישיות של הנאשם לרבות היותו אב לילדים שפרנסתם עליו, היותו עובד בצורה סדורה, השלכות העונש על המשך תעסוקתו ועל בני משפחתו, וכן הודאתו בכתב האישום המתוקן וחסכון בזמן שיפוטי (על אף שהדבר נעשה, על ידו ועל ידי עוסי, בשלב מתקדם של שמיעת הראיות).

19. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 6 חודשים שהושת על הנאשם ב-ת"פ 2205/07 ביום 27.1.08 ע"י בית משפט השלום בחיפה.

ב. עונש המאסר בפועל שהושת לעיל, ירוצה בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 7.2.16 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות של מפקדת מחוז מרכז ברמלה. עבודות השירות יבוצעו ב-"מפעל החסד יד ביד" דרך בית הדין 1 בלוד. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומיות. מובהר לנאשם כי עליו להישמע להוראותי והנחיותי של הממונה על עבודות השירות.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירה אלימות או עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

ד. הנאשם ישלם פיצוי לעדת התביעה 6, בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.16.

ה. הנאשם ישלם פיצוי לעד התביעה 8, בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.16.

ו. הנאשם ישלם קנס בסך 200 ₪, או יום אחד מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.16.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ו, 16 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.